

lava, 2000.), aki a szerzőről készített kisportréjában olyan „jól szerkesztett, erőteljes, ízes magyar nyelven megírt” regénynek véli, amely „hatásosan sugallja a mondanivalót: a háborút nem lehet büntetlenül elfelejteni”. „Modern időszemlélet, belső monológ, mélyre mutató-utaló belső meditáció: ez az, ami megragadó e regényben” – de ezt már egy másvalaki állítja, Dobos László monográfiája, Kovács Győző (*Balassi k., Bp., 2006.*), így igyekezve megtartani az esszéistából, kritikusból, irodalomszervezőből lett író első nagyobb szépprózai teljesítményét az időben. S az olvasók tudatában.

